

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-016/14

Priština,

02. decembar 2014. godine

U postupku

G. B.

Slovinje

Žalilac

protiv

Z. J.

Kragujevac, Srbija

Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Willem Brouwer, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve KPCC/D/A/22/2008 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA42232), nakon zasedanja održanog dana 02. decembra 2014. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. **Prihvata se kao osnovana žalba G. B. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/22/2008 (u delu koji se odnosi na spis predmeta upisanom pod brojem KPA42232) od dana 28. avgusta 2008. godine.**
2. **Poništava se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/22/2008 (u delu koji se odnosi na spis predmeta upisanom pod brojem KPA42232), od dana 28. avgusta 2008. godine, zbog povlačenja imovinskog zahteva te se odbacuje imovinski zahtev Z.J.upisan pod brojem KPA42232.**

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 18. septembra 2007. godine, Z. J. (u daljem tekstu: tuženik) je u ime njegove pokojne majke, C. J. podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je potraživao ponovni posed i naknadu za korišćenja parcele br. 2981, koja se nalazi u Opštini Lipljan, katastarska zona Slovinje, u površini od 00.19.82 ha (u daljem tekstu: imovina u zahtevu), bez njegovog odobrenja. Tuženik je tvrdio da je njegova majka izgubila posed nad imovinom 16. juna 1999. godine, usled okolnosti sukoba na Kosovu.
2. Kako bi podržao svoj imovinski zahtev, isti je dostavio sledeće
 - Posedovni list br. 2, izdat od strana Katastarske kancelarije Opštine Lipljan. Na osnovu posedovnog lista parcela br. 2981, obradivo zemljište IV klase u površini od 00.19.82 ha, je upisana na ime C. J.
3. Dana 10. aprila 2008. godine, ekipa KAI je otišla na imovinu i postavila znak koji je obavestavao imovinu. U izveštaju obavještenja, ekipa KAI je primetila da je imovina obradivo zemljište i da je ista zauzeta od strane nepoznatog lica. Pošto je nađeno da je imovine u zahtevu korišćena, ekipa KAI pokušala je da identifikuje osobu koja koristi imovinu, međutim, nisu uspeli u tome pošto meštani nisu znali ili nisu hteli da kažu ko koristi imovinu. Obaveštenje imovine je provereno u februaru mesecu 2010. godine na osnovu GPS i ortofoto, te je nađeno da je pravilo obavljeno.
4. Pošto tužena strana nije podnela odgovor unutar vremenskog roka, imovinski zahtev je smatran kao nesporan.

5. Odlukom od dana 28. avgusta 2008. godine (KPCC/D/A/22/2008), Komisija za imovinske zahteve Kosova odlučila je da je tuženik dokazao da je njegova pokojna majka, C.J.bila vlasnica sporne imovine te je prema tome tuženik imao pravo na posed imovine u zahtevu.
6. Tuženik nije preuzeo odluku KIZK u određenom vremenskom roku za prijem odluke.
7. Dana 11. decembra 2013. godine, žalilac je podneo žalbu na odluku KIZK.
8. Žalilac je dostavio KAI Kupoprodajni ugovor, zaključen između S.J.u svojstvu prodavca imovine u zahtevu, i B. B. u svojstvu kupca.
9. Dana 23. januara 2014. godine, tuženik je podneo pismeni odgovor na žalbu. Tuženik je u pismenom odgovoru izjavio sledeće:

‘Ja, Z. J., ovim potvrđujem da je moj brat, Srećko Jovanović, prodao parcelu br. 2981, u površini od 00.19.82 ha, B. B., od prilike u 1990-im godinama. Pogrešio sam jer kada sam podneo zahtev u KAI, pogrešno sam ga podneo, te nakon toga nisam blagovremeno povukao isti. Nadam se da ćete prihvatiti moje izvinjenje.

Tuženik je tražio da se zatvori KAI imovinski zahtev.

Navodi stranaka:

10. Žalilac napada odluku zbog pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjenica. On je izjavio da je njegov pokojni otac, B. B., kupio imovinu u zahtevu te da oni koriste istu od trenutka kupoprodaje.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost:

11. Žalba je neprihvatljiva ako žalilac nije učestvovao u postupku pred KAI, osim ako je žalilac zainteresovana strana koja nije primila (odgovarajuće) obaveštenje o imovinskom zahtevu ili drugačije nije bio obavešten ili sa razlogom nije bio obavešten povodom imovinskog zahtev pre ulaganja žalbe (član 12.1. UNMIK Uredbe 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu zamenjene Zakonom br. 03/L-079 i vidi presudu GSK-KPA-A-095/12).
12. Nema indikacija da je žalilac bio obavešten povodom postupka pred KAI tokom postupka notifikacije ili do decembra meseca 2013. godine. Prema tome, žalba je prihvatljiva. Mena

sumnje da je žalilac zainteresovana strana.

Zasnovanost

13. Tuženik je izjavom, navedenom u paragrafu 8 ove presude, izjavio da bi želeo da povuče imovinski zahtev podnet pred KAI te je naglasio da je odluka KIZK netačna.
14. U smislu člana 149., 19.8 i 261. Zakona o parničnom postupku, povlačenje zahteva naznačava da se zahtev treba odbiti ili odbaciti. Ova odredba može, u smislu člana 12.2 Zakona br. 03/L-079, *mutatis mutandis* biti u primeni u postupku pred Žalbenim Većem KAI.
15. U kontekstu postupka koji se vodi pred Žalbenim većem KAI ovo znači da Sud treba da prihvati žalbu i zaključi da Cveta Jovanović nije vlasnica te i da tuženik nema pravo na ponovni posed. Odbacivanjem imovinskog zahteva, Vrhovni sud poništava ožalbenu odluku.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 Zakona 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se na može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Willem Brouwer, predsedavajući sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar